

Zecher to the Mitzvah of Hakhel, Source Sheet / Rabbi Moshe Bloom:

רמב"ם (חגיגה ג,ו): שלא קבעה הכתוב אלא לחזק דת האמת, ויראה עצמו כאילו עתה נצטווה בה ומפי הגבורה שומעה, שהמלך שליח הוא להשמיע דברי האל.

Rambam (Festival Offerings 3:6)

For Scripture established it solely to strengthen the true faith. He should see himself as if he was just now commanded regarding the Torah and heard it from the Almighty. For the king is an agent to make known the word of God.

ספר החינוך (תריב): משרשי המצוה. לפי שכל עיקרן של עם ישראל היא התורה, ובה יפרדו מכל אומה ולשון להיות זוכין לחיי עד, תענוג נצחי שאין למעלה הימנו בנבראים. על כן בהיות כל עיקרן בה, ראוי שיקהלו הכל יחד בזמן אחד מן הזמנים לשמוע דבריה, ולהיות הקול יוצא בתוך כל העם, אנשים ונשים וטף, לאמור: מה הקיבוץ הרב הזה שנתקבצנו יחד כולנו? ותהיה התשובה: לשמוע דברי התורה שהיא כל עיקרנו והודנו ותפארתנו. ויבואו מתוך כך לספר בגודל שבחה והוד ערכה ויכניסו הכל בלבם חשקה. ועם החשק בה ילמדו לדעת את השם ויזכו לטובה, וישמח השם במעשיו. וכענין שכתוב בפרוש בזאת המצוה, ולמען ילמדו ויראו את ד'... ונוהגת מצוה זו בזמן שישראל על אדמתם. והעובר על זה, בין איש בין אשה, ולא בא במועד הזה לשמוע דברי התורה, וכן המלך אם לא רצה לקרות, בטלו עשה זה. וענשם גדול מאוד, כי זאת המצוה עמוד חזק וכבוד גדול בדת.

Sefer HaChinuch (Mitzvah 612)

It is from the roots of the commandment [that it is] because the entire essence of the people of Israel is the Torah; and through it are they separated from every nation and language, to be meritorious for life of the forever - eternal pleasure that is not surpassed by anything among the creatures. Therefore, since their entire essence is in it, it is fitting that everyone should gather together at one point in time to hear its words, and for the voice to go out amongst the whole nation - men, women, and infants - to say, "What is the great gathering, that we have all been gathered together?" And the answer would be, "To hear the words of the Torah, which is our entire essence and glory and splendor." And they will come from this to tell of the great praise and the splendor of its value; and its yearning will enter all of their hearts. And with this yearning for it, they will learn to know God and merit good, and 'God will be happy with His creations' - like the matter that is written in explanation of this commandment "and in order that they will learn and fear the Lord." ...

This commandment is practiced at the time when Israel is on their land. And one who transgresses this, whether man or woman, and did not come on this appointed time to hear the words of the Torah - and so [too,] the king, if he does not want to read - has violated this positive commandment. And their punishment is very great, because this commandment is a strong pillar and great honor for the religion.

משנה סוכה (ג, יב): בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד. משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש, ושיהא יום הנף כולו אסור.

***Mishnah Sukkah* (3:12)**

Originally, the *lulav* was taken in the Temple for seven days, and in the rest of the country for one day. Once the Temple was destroyed, Rabbi Yochanan ben Zakkai instituted that the *lulav* should be taken even in the rest of the country for seven days, in commemoration of the Temple. And that for the entire day of waving [the *omer* offering,] it should be prohibited [to eat the grain of the new crop.]

סוכה (מא): מנא לן דעבדינן זכר למקדש? א"ר יוחנן דאמר קרא 'כי אעלה ארוכה לך וממכותיך ארפאך נאם ה' כי נדחה קראו לך ציון היא דורש אין לה' (ירמיהו ל, ז), דורש אין לה, מכלל דבעיא דרישה.

***Sukkah* 41a**

From where do we derive that we institute ordinances in commemoration of the Temple? Rabbi Yochanan said: as the verse states: "For I will restore health unto you and I will heal you of your wounds, says the Lord; because they have called you an outcast, she is Zion, **there is none that seeks her**" (*Yirmiyahu* 30:17). [It can be learned] by inference that it requires seeking, [i.e., people should think of and remember the Temple.]

קונטרס זכר למקדש (ורשה, תרמ"ט): יבואר מצות הקהל אחת ממצוות התורה שנצטוונו ע"י מרע"ה. הקונטרס הזה אשר אני משלחו על פני תבל למען זיכרון מצוה אחת מרמ"ח מצוות עשה שנצטוונו בתורה"ק, חברתי בהחפזה לחפזון העת שכבר הוא בחודש הי"ב (אב) לשנתנו תרמ"ט המעוברת... כי אין כוונתי ח"ו בשביל ממון או כבוד. ולזאת אינני מגלה את שמי, ואיני מרשה לזולתי לגלות שמי... ומעתה שאלה גדולה יש לשאול, מדוע תיגרע מצוות הקהל החביבה והקדושה, שלא נעשה לה שם ושארית אצלנו תמיד, מה שהיתה נוהגת בזמן המקדש אחת ל-7 שנים, ומי גרע זאת מלולב וכיו"ב... תבנא לדיננא, שלפי זה ראוי הוא לנו לעשות זכר למקדש למצוות הקהל שהייתה לה עיקר בזמן הבית הראשון לכל הפחות... ואם כן מדוע לא נעשה זכר ושם למצווה זו האהובה ונחמדה, שהייתה במקום מקדשנו עטרתנו ותפארתנו?

***Kuntress Zecher LaMikdash* (Warsaw 5649, 1888)**

[This pamphlet] will expound on the *mitzvah* of *hakhel*, one of the Torah's *mitzvot* commanded by Moshe Rabbeinu. This pamphlet, which I now send out throughout the world to advocate for the commemoration of one of the 248 positive *mitzvot* we were commanded in the holy Torah, I penned in great haste due to the time, since it is already the 12 month (*Av*) of our year 5649, a leap year ...

It is not my intention, Heaven forbid, to receive money or honor. And it is for this reason that I do not reveal my name, nor do I allow anyone else to reveal my name ... And now, a great question should be asked: why should the beloved, holy *mitzvah* of *hakhel* be lacking, that we do not leave it any name or remembrance with us forever, regarding that which was done at the Holy Temple once in seven years? Why should its portion be lesser than [the *mitzvah*] of *lulav*, etc. ...?

We return to our proper judgement of the matter, in light of which it is proper to enact, in remembrance of the Temple, the *mitzvah* of *hakhel*. It was primarily performed during the First Temple at the very least ... And if so, why should we not commemorate this beloved and precious *mitzvah*, which took place at our Temple, our crown and glory?

הרב יעקב משה חרל"פ (קובץ הקהל, י-ם, הוצאת מוסד הרב קוק תש"ו): ביחוד ראויה היא ההתעוררות למצות הקהל בעת כזאת, אשר השברנו ושתינו מכוס התרעלה כי באה עלינו הרב נוקמת נקם ברית, קמו עלינו עריצים ופריצי חיות לקחת את נפשנו ולהשמיד את זכרנו. הנה לעומת זה אנו צריכים להוציא את חרבנו מתערה, היא החרב פיפיות שרק על ידה הננו עושים נקמה בגויים.

Rabbi Yaakov Moshe Charlop (*Kovetz Hakhel*, Mossad HaRav Kook 5706)

It is especially worthy to revive the *mitzvah* of *hakhel* at this time, after we have been broken and have drained the cup of staggering when the vengeful sword has been raised against us to wreak vengeance for the covenant, and tyrants and wild beasts have risen upon us to take our lives and blot out our remembrance. And now, as opposed to this, we must unsheathe our double-edged sword, that only with it can we take vengeance on the Gentiles.

רשות לכבוד נשיא מדינת ישראל (חיים הרצוג, תשמ"ח, כתב פרופ' הלל וויס): עמוד עמוד וקרא בזאת התורה, מאז חרב ביתנו נשיא לא קראה, היה חתן נשיא ראשון לקוראי זכר להקהל, למען ישמע ישראל אף תבל.

Permission (*Reshut*) in honor of the President of the State of Israel (Haim Herzog, 5748, written by Prof. Hillel Weiss)

Arise, arise and read this Torah scroll /

Since our Temple was destroyed no president has read it at all /

Be the first president of those reading in memory of *hakhel* /

So that Israel will hear and the whole world as well.

חזון איש (תש"ו, רישום על חוברת "קובץ למצות הקהל", אגרות חזו"א ר"י): אסור לעשות כן.

Chazon Ish (5706, on the booklet "*Kovetz Hakhel*", *Iggerot Chazon Ish* 210)

It is forbidden to do so.

הרב אלעזר שך (תשרי תשמ"ח): כאשר נתפרסם ברבים בעיתונים ובמכתבים פנייה לכל עם ישראל בכל מקום שהם, שייערך על יד הכותל המערבי כינוס גדול, אשר בשם "הקהל" ייקרא, כדוגמת מצות הקהל המצווה עלינו בתורתנו הקדושה במוצאי שנת השמיטה בהג הסוכות, להתאסף אנשים נשים וטף והמלך יקרא, למען ישמעון וכו', וזה היה כל תכלית של מצוה זאת בזמן הבית.

אבל ח"ו לעשות ממצות התורה איזה דוגמא וצרמוניא, שלא מחייב לקיום איזה מצוה כל שהיא, לא למי שיקרא בתורה ולא למי שישמע בקריאתה, ועשייה כזו איסור גמור הוא ובזיון התורה ומצוותיה היא ואסור להשתתף בזה. וכל מי שיש לו ניצוץ של יראת ה' בלבבו יבין ויודע, כי הם דברים אמיתיים היוצאים מלב כואב לכבוד ה' ותורתו ועם ישראל וארצו.

Rabbi Elazar Shach (*Tishrei* 5748)

When it was advertised in public newspapers and letters a call on the entire Jewish People wherever they may be, that next to the Western Wall a great assembly will take place called *hakhel*, similar to the *mitzvah* of *hakhel* commanded by our holy Torah that following the *shemita* year on Sukkot, men women and children should assemble and the king will read [from the Torah] so that they will hear, etc., which was the entire goal of this *mitzvah* in Temple times.

But Heaven forbid that we make from a *mitzvah* in the Torah a show or ceremony that is not an obligation for the observance of any *mitzvah*. Not for those who read from the Torah and not for those who hear its reading. This performance is completely forbidden and it is a disgrace of the Torah and its *mitzvot* and it is forbidden to participate in it.

Any anyone who has a spark of fear of G-d in his heart will understand and know, since they are true words that come out of a pained heart to honor G-d and His Torah and the Jewish People and its land.